

ἐπλήρωσα τὸ ἐνοίκιόν μου, ἔλαβον ὅλην μου τὴν ἀποσκευὴν, καὶ ἦλθον εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς πόλεως, ἵνα κυβῶ ἀπὸ τῶν συντρόφων μου καὶ δεῖα συνάρσει εὖρον τὴν κατοικίαν ταύτην. Ἀμέσως ἐζήτησα μίαν Ἱερὰν Γραφὴν καὶ κατὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν ζωὴν μου ἐπελήφθην τῆς ἀναγνώσεως αὐτῆς. Εὖρον τὰς πεποιθήσεις μου περὶ τῆς κακῆς διαγωγῆς μου ὑψημέναις· ἐλπίζω δὲ ὅτι νῦν εὖρον εἰρήνην καὶ ἀνάπαυσιν ἐν τῇ πίστει εἰς τὸν Σωτῆρα ἐκεῖνον ὃν ἡ Γραφή ἀποκαλύπτει.»

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Ἡ μείζων ἢ ἐλάσσων εὐπορία ἔθνους τινος παρετηρήθη φεῖποτε ὅτι ἐζητήται ἐκ τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας τῶν ὁποίων διατίθῃσιν. Ὅδοι καὶ σιδηροδρόμοι ἀποτελοῦσι τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας δι' ὧν διοχετεύεται ἡ ζωὴ πάσης χώρας· ἄνευ τούτων νέκρωσις καὶ μαρasmus. Τοῦτο κατιδοῦσαι πολλὰ κυβερνήσεις βοηθοῦσιν εἰς τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων καὶ ὁδῶν ἐταιρίας, αἵτινες οὐδεμίαν ἐλπίζουσιν ἀπολαύειν ἐκ τῆς ἐνεστώσης τῶν συνδεομένων πόλεων συγκοινωνίας. Ἀλλ' ἡ ὑπαρξίς τῶν μέσων τῆς μετακομίσεως μετὰ βραχὺ χρόνου διάστημα οὐ μόνον πληθύνει ἀκατοικήτους ἄλλοτε πόλεις καὶ κώμας, ἀλλὰ καὶ ἀνακουφίζει ἐξ ὑπερβάλλοντος πληθυσμοῦ ἄλλας αἵτινες θὰ περιήρχοντο εἰς δυσχέρειαν οἰκονομικῇ. Ἡ κυβέρνησις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἤτις ἄλλως τε οὐδόλως κατὰ γενικὸν κανόνα ἀναμειγνύεται εἰς ἰδιωτῶν ἐπιχειρήσεις, εἰς τὸ τῆς συγκοινωνίας κεφάλαιον ἐπέστησε μεγάλως τὴν προσοχὴν καὶ οὐ μικρὰν παρέχει τὴν συνδρομὴν εἰς ἰδιωτικὰς ἐταιρίας αἵτινες ἀναλαμβάνουσι τὴν στρώσιν σιδηροδρόμων οὐχὶ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐπικερδῶν. Ἀποτέλεσμα τούτου εἶναι ὅτι πόλις κατοικοῦμένη μάλιστα ὑπὸ τριῶν χιλιάδων ἀνθρώπων, μετὰ τὴν ἑναρξιν τῆς συγκοινωνίας πληθύνεται καὶ εἰς βραχὺ διάστημα χρόνου καθίσταται ἐκ τῶν σημαντικῶν. Ἐὰν παρ' ἡμῖν τοιοῦτό τι ἐγίνετο ἠθέλομεν καταστήσει τὴν ἡμετέραν χώραν ἀληθὴ παράδεισον. Χέρσοι γαῖαι ἤθελον καλλιεργηθῇ νεκραὶ νῦν πόλεις ἤθελον ἀναζήσει καὶ ἡ κίνησις τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν προϊόντων ἤθελε φέρει μεγάλην τροπὴν εἰς τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα βελτιουμένων πολλῶν κακῶς ἐχόντων. Ἡ στρώσις σιδηροδρόμου ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ πρὸ τῆς τελειώσεως αὐτοῦ ἔθεωρετο παρὰ πολλῶν ὡς ματαιοπονία καὶ ἔργον ἄσκοπον. Τὸ βραχὺ τῆς ἀποστάσεως ἔφερε τινὰς νὰ σκεφθῶσιν ὅτι αἱ ἄμαξαι ἦσαν ἱκαναὶ νὰ μεταφέρωσι τοὺς μεταβαίνοντας εἰς ἑκατέραν τῶν πόλεων. Τί ὁμῶς συνέβη; Ἡ συγκοινωνία ὑψήθη τοσοῦτον ὥστε οὐ μόνον ὁ σιδηροδρόμος μεταφέρει ἑκατοντάδας ἐπιβατῶν καθ' ἑκάστην τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ ὥραν, ἀλλὰ καὶ ἄμαξαι ἐργάζονται πολὺ μεταφέρουσαι ἰδίως τοὺς ἔχοντας ἀποσκευὴν ἐπιβάτας. Ἡ ἐπιχειρήσις ὅθεν ἡ θεωρουμένη ἄσκοπος καὶ οἶονε ἀπηλπισμένη ἀπέβη

ἐκ τῶν ἐπικερδестέρων. Ἡ διὰ σιδηροδρόμου ἐπομένως συγκοινωνία παρ' ἡμῖν δεόν νὰ ᾖ τὸ πρῶτον τῆς κυβερνήσεως μέλημα διότι ἄνευ αὐτῆς οὐδὲν ἀγαθὸν δύναται νὰ προέλθῃ ἐν τῇ πατρίδι ἡμῶν.

ΤΑ ΗΦΑΙΣΤΕΙΑ ΚΑΙ ΑΙ ΕΚΡΗΣΕΙΣ ΑΥΤΩΝ

Τὰ ἡφαίστεια καὶ οἱ σεισμοὶ εἰσὶν ἀναμφισβητήτως ἀποτελέσματα τῆς αὐτῆς ὑπόγειου ἐνεργείας, καὶ τοιὰ φαινόμενα τὰ ὁποῖα παράγουσι ἐπὶ τῆς γῆτινός ἐπιφανείας εἰσὶ λίαν διάφορα. Μεγάλαι εἰσὶ τὰ διαμερίσματα χώρας εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ἡφαίστεις ἐκρήξεις καὶ αἱ δονήσεις σφοδρῶν σεισμῶν περιορίζονται. Ἐπὶ ὁλοκλήρων καὶ ἀπεράντων ἐκτάσεων αἱ ἡφαίστεις ἐκχύσεις διανέμονται κατὰ διαλείμματα· καὶ δι' ὅλων τῶν μεσαζόντων διαστημάτων ὑπάρχει πρόδηλος ἀποδείξις ὅτι τὸ ὑπόγειον πῦρ ἀδιακόπως ἐνεργεῖ· διότι τὸ ἔδαφος σαλεύει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐκ σεισμῶν ἀέρια καὶ ἰδίως ἐξ ἀνθρακικοῦ ὀξέως ἐξέρχονται ἀφθόως ἀπὸ τοῦ ἐδάφους· πηγαὶ πολλὰς ἀναπηδῶσι θερμότητάς, τὰ ὕδατα τῶν ὁποίων εἰσὶν ἔμπλεα τῶν αὐτῶν μεταλλικῶν ὑλῶν αἱ ὁποῖαι ἐξέρχονται ἐκ τῶν ἡφαιστειῶν διαρκουσῶν τῶν ἐκρήξεων αὐτῶν.

Ἐκ τῶν ἡφαιστειῶδων τούτων χωρῶν ἡ τῶν Ἀνδεων, ἐν τῇ μεσημβρινῇ Ἀμερικῇ, εἶναι ἐκ τῶν μάλλων ὠρισμένων. Ἀρχομένη ἐκ μεσημβρίας ἐν τῇ Χιλῇ, εἰς τὴν τεσσαρακοστὴν ἔκτην μοῖραν νοτίου πλάτους, προβαίνει ἡ ἐκτείνεται βορείως εἰς τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην μοῖραν, σχηματίζουσα ἀδιάκοπον γραμμὴν ἡφαιστειῶν. Τὰ ἡφαίστεια τῆς Χιλῆς ὑψοῦνται ἐκ γρανιτῶδων ὀρέων. Ἡ Βιλλαρίκα ἐν ἐκ τῶν κυριωτέρων, φλέγεται ἀδιακόπως, εἶναι δὲ τοσοῦτον ὑψηλὴν ὥστε εἶναι ὁρατὸν ἐξ ἀποστάσεως 150 μιλίων. Δὲν παρέρχεται ἔτος εἰς τὸ μέρος τοῦτο τοῦ κόσμου ἄνευ ἐλαφρῶν δονήσεων σεισμοῦ. Ἀπαξ δὲ καθ' ἑκατονταετηρίδα ἡ καὶ συχνότερον, τρομεραὶ δονήσεις συμβαίνουσι, ἐξ ὧν ἡ χώρα ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον κλονίζεται, καὶ συνεχεῖς ἐκτάσεις γῆς, σὺν τῷ πυθμένι τοῦ Εἰρηνικοῦ Ὠκεανοῦ, ὑψώθησαν ἀπὸ ἐνὸς ἕως εἰκοσι ποδῶν ὑπὲρ τῆς προτέρας αὐτῶν ἐπιφανείας καὶ θερμοὶ πηγαὶ ἀφθονοῦσιν εἰς τὴν χώραν ταύτην, περιέχουσαι καὶ ἄπειρα μεταλλικὰ ὕδατα.

Ἀκολουθοῦντες τὴν πορείαν ἡμῶν πρὸς βορρᾶν, εὐρίσκομεν ἐν Περούβιᾳ ἐν μόνον ἡφαιστειῶν ἐνεργοῦν· ἀλλ' ἡ χώρα ὑπόκειται τοσοῦτον εἰς σεισμούς ὥστε δὲν παρέρχεται ἐβδομάς ἄνευ δονισμῶν· πολλοὶ δὲ ἦσαν τοσοῦτον σφοδροὶ ὥστε μεγάλας μεταβολὰς παρήγαγον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας. Βορειότερον εὐρίσκομεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Κουττου, ἔνθα αἱ Ἀνδεὶς ἔχουσι τὸ μέγιστον αὐτῶν ὕψος, τὴν Τουαγουράγουαν, τὸ Κοτοπάξιον, τὴν Ἀντιζάναν καὶ Πιχίγχαν, τὰ τρία πρῶτα ἐκ τῶν ὁποίων οὐχὶ ἀσυνήθως ἐξερεῦγονται φλόγας. Ἐκ τῆς Τουαγουράγουας ἐν ἔτει 1797 κατῆλθε κατακλυσμὸς λάσπης καὶ ἐκάλυψε κοιλάδας χιλίων ποδῶν πλάτους μέχρι βάθους 600 ποδῶν. Ἐτι βορειότερον τρία μεγάλα ἡφαίστεια ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ Πάστου

και τρία ἑτερα ἐν τῇ τοῦ Ποπαγιάν. Ἐν τῇ Γουαδε-
μάλα και Νικαγαγοῦν, ταῖς κειμέναις μεταξύ τοῦ ἰσ-
θμοῦ τῆς Πανάμας και τοῦ Μεξικοῦ, εἰσὶν εἰκοσι και
ἐν ἡφαίστεια. Ἡ μεγάλη αὕτη ἡφαιστειώδης σειρὰ,
ἐκτεινομένη ἐπὶ πολλὰς χιλιάδας μιλίων ἀπὸ μεσημ-
βρίας εἰς βορρᾶν, στρέφεται πρὸς τὸ Μεξικὸν και ἐκ-
τείνεται εἰς μέγα ὁροπέδιον, μεταξύ τῆς δεκάτης ὀγ-
δῆς και εἰκοστῆς δευτέρας μοίρας νοτίου πλάτους.

Πέντε ἐνεργὰ ἡφαίστεια διασχίζουν τὸ Μεξικὸν
ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολάς, ἦτοι ἡ Τούξθλα, ἡ Ὀρι-
ζάβα, τὸ Ποποκατέπτι, τὸ Ζορούλλον και ἡ Κολίμα.
Περὶ τῆς παραδόξου ἐκρήξεως τοῦ Ζορούλλου λαλή-
σωμεν κατωτέρω. Πρὸς βορρᾶν τοῦ Μεξικοῦ εἰσὶ τρία
ἢ κατὰ τινας πέντε ἡφαίστεια ἐν τῇ χερσονήσῳ τῆς
Καλιφορνίας. Ἐν ἔτει 1812 σφοδροὶ σειμοὶ ἐκλόνη-
σαν τὴν κοιλάδα τοῦ Μισσισιππὶ ἐν Νέᾳ Μαδρίτῃ, ἐπὶ
ἐκτάσεως τριακοσίων μιλίων. Πρὸς βορρᾶν κεῖται ἡ
νῆσος τῆς Ἰαμαϊκῆς, ἥτις μὲ τμήμα πηλαιοχώρου θα-
λάσσης, πολλάκις ἠσθάνθη φοβεροὺς τιναγμούς, πρὸς
δυσμᾶς εἶναι ἡ ἡφαιστειώδης ἀλυσὶς τῆς Γουαδεμά-
λας και τοῦ Μεξικοῦ πρὸς νότον αἱ ἀκταὶ και τὰ
ὄρη τῆς Κολομβίας διηνεκῶς κλονίζονται πρὸς ἀνα-
τολάς δὲ ὁ Ἄγ. Βικέντιος και ἡ Γουαδουλούπα εἰσὶν
ἐν πλήρει ἐνεργείᾳ. Ἐκ τούτων φαίνεται ὅτι ἡφαίστεια
ὕψονται και σειμοὶ συμβαίνουν ἀδιακόπως ἐκ τῆς
Χιλῆς μέχρι τοῦ βορείου μέρους τοῦ Μεξικοῦ· πιθανῶς
δὲ θέλει ἐξευρεθῇ ὅτι ἐκτείνονται ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου
Χόρν μέχρι τῆς Καλιφορνίας.

Ἡ γραμμὴ ἐξακολουθεῖ διὰ τῶν φλεγόντων ὁρέων
τῆς βορειοδυτικῆς Ἀμερικῆς οὕτως ὥστε νὰ διαπερᾷ
τὴν Καμφάτταν ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς αὐτῆς πλευρᾶς·
ἐνταῦθα δὲ στρεφομένην εἰς ἑτέραν διεύθυνσιν εὐρίσκο-
μεν αὐτὴν εἰς τὰς Κουρίλας νήσους, τὴν Ἰαπωνίαν,
τὴν Φορμόζαν, τὰς Φιλιππίνας, τὰς Μολούκας, τὴν
Νέαν Γουινέαν και τὰς νήσους τοῦ Σολομώντος και τῶν
Νέων Ἑβρίδων μέχρι τῆς Νέας Ζηλανδίας. Ἐκ τῆς
Κελήβης εἰς τῶν κλάδων προβαίνει εἰς βορειοδυτικὴν
διεύθυνσιν διὰ τῆς Ἰάβας και τῆς Σουμάτρας και μέ-
χρι τοῦ κόλπου τῆς Βεγγάλης· και πέραν ταύτης εὐ-
ρίσκομεν χώραν ἐν τῇ βορείᾳ Ἰνδικῇ ὑποκειμένην εἰς
σεισμούς, ἥτις φέρει ἡμᾶς ἀφ' ἐνὸς ἐπὶ τῆς ἡφαιστειώ-
δους ἐν Ταρταρία χώρας, ἡ ἐξ ἑτέρου διὰ τῆς Μικρα-
σίας εἰς τὸ Ἑλληνικὸν ἀρχιπέλαγος, τὴν Σικελίαν, τὴν
Νεάπολιν, εἰτα δὲ εἰς τὰς Καναρίας νήσους και τὸ
Πράσινον Ἀκρωτήριον. Πολλὰ ἀπομεμονωμένα ἡφαί-
στεια εἰσὶν ἐπίσης ἐσπαρμένα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς
γῆς φαινομενικῶς ἄσχετα πρὸς τὸ μνημονευθὲν ἐκτε-
ταμένον σύστημα. Ὑπάρχουσι περὶ τὰ 400 ἡφαί-
στεια ὄρη γνωστὰ ἐν διαφόροις τῆς γῆς μέρεσι, πλείο-
να δὲ τοῦ ἡμίσεως τούτων παρέσχον τὴν ἀπόδειξιν
τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἐν ταῖς νεωτέροις χρόνοις. Πλὴν
τῆς ἀνεγνωρισμένης ἐνεργείας τῶν γνωστῶν ἡφαιστειῶν,
μικροὶ δονισμοὶ σεισμῶν γίνονται ἐπαίσθητοὶ ἔνθα ἡ-
φαιστειώδεις ἐκρήξεις εἰσὶν ἄγνωστοι. Αὗται εἰσὶν
ἀπλὰι τρομῶδεις κινήσεις ὑποτιθέμεναι ὡς παραγόμε-
ναι ἐκ μεγάλων κρίσεων ὑπογείου κινήσεως ταρτα-

τούσης χώρας λίαν ἀπεχούσας ἐκ τῆς σκηνῆς τῆς ἡ-
φαιστειώδους ἐνεργείας.

Μεταξὺ τῶν τῆς Εὐρώπης ἡφαιστειῶν, ὁ Βεζούβιος
εἶναι ἐκ τῶν ἐπιστήμων. Ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ πρώτου
ἀποικισμοῦ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἰτα-
λίαν, τὸ ὄρος τοῦτο οὐδὲν παρείχε σημεῖον τοῦ ἡφαι-
στειώδους αὐτοῦ χαρακτῆρος εἰ μὴ τὸ ἐκ τῆς ὁμοιό-
τητος κατὰ τὴν κατασκευὴν πρὸς ἄλλα γνωστὰ και
φλέγοντα ὄρη. Ὁ ἀρχαῖος αὐτοῦ κῶνος ἦτο κανονικω-
τάτου σχήματος, φέρων ἐπὶ ἐπιπέδῳ κορυφῆς, τὰ
λείψανα ἀρχαίου κρατῆρος, ἐνδεδυμένου ἐσωτερικῶς
δι' ἀγρίων κλημάτων. Ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ αἱ πλευ-
ραι τοῦ ὄρους ἦσαν ἐσκαπασμέναι δι' εὐφύρων ἀγρῶν
πλουσιῶς καλλιεργημένων, ἐπὶ τῶν προπόδων δ' αὐ-
τοῦ ἦσαν αἱ πολυπληθεῖς πόλεις τοῦ Ἡρακλείου και
τῆς Πομπηίας. Ἀλλ' ἡ σκηνὴ τῆς ἀναπαύσεως κατε-
δικάσθη ἐπὶ τέλους εἰς μεταβολὴν, και τὸ ἡφαιστειώ-
δες πῦρ ἀνεκλήθη εἰς τὸν κύριον αὐτοῦ σωλῆνα ὅστις,
ἐν τινὶ ἀγνώστῳ προηγουμένη ἐποχῇ, ἔδωκε διέξοδον
εἰς ῥύακας ἀναλελυμένης λάβας, ἀμμου και σκωρίας.

Τὸ πρῶτον σύμπτωμα ἀναζωπυρώσεως ἐγένετο ἐν
μορφῇ σειсмоῦ, συμβάντος ἐν ἔτει 63 μ. Χ. προξενή-
σαντος σημαντικᾶς ζημίας εἰς τὰς πηλαιοχώρας πό-
λεις. Ἐκτοτε μέχρι τοῦ ἔτους 79, ἐλαφροὶ κλονισμοὶ
ἦσαν συχνοί. Μηνὶ δὲ Αὐγούστῳ τοῦ ἔτους ἐκείνου
κατέστησαν πολυαριθμότεροι και σφοδρότεροι ἕως οὗ ἔ-
ληξαν ἐπὶ τέλους εἰς ἐκρήξιν. Πυκνὴ στήλη ἀτμοῦ
ἐφάνη πρῶτον ἀνυψομένη ἀπὸ τοῦ Βεζούβιου, και τὸ
μέλαν νέφος διετρύπατο πολλαχού ὑπὸ φλογῶν ζωη-
ρῶν ὡς ἀστραπὴ, τὰς ὁποίας διεδέχετο σκότος βαθύ-
τερον τοῦ τῆς νυκτός. Τέφρα ἐπιπτε και ἐπὶ πλοίων
πολλὰ ἀπεχόντων μίλια, τὸ ἔδαφος ἐσάλεψε, και ἡ
θάλασσα ἀπεχώρει τῆς ἀκτῆς, ἐνῶ ἡ τῆς τέφρας βρο-
χὴ και αἱ σκωρίαι ἔθαψαν τὰς πεδιάδας. Ἐν τῇ ὀλε-
θρία ταύτῃ ἐκρήξει αἱ πόλεις τοῦ Ἡρακλείου, τῆς
Πομπηίας και Σταβίας, οὐ μακρὰν τῆς Νεαπόλεως,
κατεπλανώθησαν και ἐτάφθησαν. Ἀξίον δὲ παρατηρή-
σεως ἐστὶν ὅτι δὲν κατεστράφησαν ὑπὸ τῆς λάβας,
ἀλλ' ἐκαλύφθησαν ὑπὸ σωρὺ πολλῶν ποδῶν ὕψους τοῦ
πесόντος ὕλικοῦ. Ἐν οὐδενὶ τῶν ἀνασκαπτομένων λει-
ψάνων εὐρίσκομεν τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐνεργείας τοῦ
πυρός. Ἐν ἔτει 1036 ἡ πρώτη ἐκρήξις ρεούσης λάβας
συνέβη· δευτέρα ἐν ἔτει 1049 και ἡ τρίτη ἐν ἔτει
1138· μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἀνάπαυλα ἐπὶ 188 ἔτη.
Τῷ 1301 σειμοὶ πολλοὶ ἐγένοντο, οὗς ἀπηνόητοίτη-
σεν ἐκρήξις λάβας. Ἡ ἐπομένη ἐκρήξις ἦν τῷ 1306,
μεταξὺ δὲ ταύτης και τοῦ 1631 μόνον μία ἄλλη συ-
νέβη ἐν ἔτει 1500 και αὕτη ἐλαφρά. Ἀλλὰ διαρκού-
σης τῆς περιόδου ταύτης, καίτοι τοιαῦτά τινα δὲν
συνέβησαν, συχνοὶ σειμοὶ ἐπὶ διετίαν ἐτάραξαν τὴν
περιοχὴν τοῦ Φληγαρηνοῦ πεδίου, οἵτινες τῇ 27 και
28 τοῦ Σεπτ. 1538 κατέστησαν ἐπιφοβοί. Ἐπὶ τέ-
λους τὴν νύκτα τῆς 29, ἐπὶ τῆς μικρᾶς πόλεως Τρι-
πέργολας ἠνεώχθη κόλπος ἐξ ᾧ τμήματα ἀδιαλύτου
λάβας, τέφρα ὕδατι μεμιγμένη και φλόγες ἐξήρχοντο.

Ἡ τέφρα ἔπεσεν ἐν ἀπείρῳ ποσότητι και ἐν αὐτῇ

τῇ Νεαπόλει. Ἡ θάλασσα ἀπεχώρησεν αἰφνης ἐπὶ 200 γυάρδας καὶ μέρος τοῦ πυθμένος διέμεινε ξηρόν· ὁλόκληρος ἡ ἀκτὴ ἐπὶ μακρὰν ἀπόστασιν ὑψώθη ἐπὶ πολλοὺς πόδας, καὶ ἔκτοτε ἔμεινεν οὕτω. Ὁ λόφος ἐκλήθη Νέον Ὅρος ἔχει δὲ ὕψος 440 ποδῶν καὶ ἐν καὶ ἡμισυ μίλιον περίμετρον. Εἶναι ἡφαίστειον ὁ κρατὴρ τοῦ ὁποίου ἔχει βάθος 421 ποδῶν. Ἡ ἀνύψωσις αὐτοῦ ἦτο κυρίως τὸ ἔργον μιᾶς ἡμέρας καὶ μιᾶς νυκτός. Ἐπὶ μίαν ἑκατονταετηρίδα σχεδὸν μετὰ τὴν γένεσιν τοῦ Νέου Ὅρους ὁ Βεζούβιος ἔμεινεν ἥσυχος· ἀλλὰ τὸν Δεκέμ-

τέρων ἦν ἐν ἔτει 1794, ὅτε χεῖμαρρος λάβας προσερχόμενος ἀπὸ τοῦ ὄρους ἐπροχώρησεν εἰς τὴν θάλασσαν εἰς ἀπόστασιν 362 ποδῶν καὶ εἰς πλάτος 1172 ποδῶν. Οἱ ὄγκοι τῆς ὕλης τῆς ἐξερευθείσης ἀπὸ τοῦ Βεζούβιου κατὰ διαφόρους καιροὺς λίαν ὑπερέχουσι ὁλόκληρον τὸν ὄγκον τοῦ ὄρους καὶ ὁμῶς τοῦτο οὐδεμίαν φαίνεται ὑφίστάμενον ἐλάττωσιν.

Μετὰ τὸν Βεζούβιον ἀξία σημειώσεως εἶναι ἡ Αἴτνη. Ὑψοῦται παρὰ τὴν θάλασσαν μέχρι 11000 ποδῶν, καὶ φαίνεται ὅτι ὑπῆρξεν ἐν ἐνεργείᾳ εἰς ἀρχαιοτάτους

Ὁ Δούξ τοῦ Κούμπερλανδ.

ἔριον 1631, ἑπτὰ ράβδαι λάβας ἐχύθησαν συγχρόνως ἀπὸ τοῦ κρατῆρος, καὶ ἐπλημύρηναν διαφόρους κόμας ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ παρὰ τοὺς πόδας τοῦ ὄρους, καὶ μεγίστῃ προήλθε βλάβη εἰς τὴν ζωὴν καὶ τὴν ἰδιοκτησίαν. Ὁ πανικός τὸν ὁποῖον τοιοῦτον περιστατικὸν διήγειρε μετὰ τῶν κατοίκων ὑπῆρξε μέγιστος. Ἀπὸ τοῦ 1666 ἡ σειρά τῶν ἐκρήξεων τοῦ Βεζούβιου ἐγένετο σχεδὸν ἀδιάκοπος. Μία τῶν σημαντικῶ-

χρόνους. Πολλὰ ἀρχαῖα αὐτῆς ἐκρήξεις ἀναφέρονται. Ἐν ἔτει 1669 ἡ λάβα ἐπλημύρηνσε δεκατέσσαρας πόλεις καὶ κόμας, καὶ προσέβη ἑωσὺ ἐφθασεν εἰς τὰ τείχη τῆς Κατανίας, ἅτινα ἐκτίσθησαν πρὸς φύλαξιν ἀπὸ τοιοῦτου ἐνδεχομένου, ἀλλ' ἡ καίουσα ὕλη συνήχθη τοσαύτη ὥστε ἐφθασε μέχρι τῆς κορυφῆς τοῦ προπυργίου, ὅπερ εἶχε ἐξήκοντα ποδῶν ὕψος εἴτα δὲ ἔπεσεν ὡς καταρράκτης ἐπικαλύψασα μέρος τῆς πό-

λεως. Ἐν ἔτει 1785 ἑτέρα ἑκρηξίς ἐγένετο ἥτις ἦτο ἀξιοσημείωτος διὰ τὸ ἐκχυθῆν ὕδωρ. Ἐν ἔτει 1834 γῆσος ὑψώθη ἐν τῇ θαλάσῃ παρὰ τὴν ἀκτὴν εἰς ὕψος 107 ποδῶν. Ἡ τελευταία σημαντικὴ ἑκρηξίς τῆς Αἰτνῆς συνέβη ἐν ἔτει 1842 καὶ παρήγαγε μεγάλας καταστροφάς.

Ἡ Ἰσλανδία ἔχει περὶ τὰ εἴκοσι ἐνεργὰ ἡφαιστεία, ἐξ ὧν ἑνδεκα μίαν μόνην ἐποίησαν ἑκρηξίν. Ἡ Ἑκλα διετέλεσεν εἰς κατὰστασιν ἐκρηξέως εἰκοσιδύο φορές, ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τοῦ 1772· εἰς ταύτας

ζούσας τὸ ὄρος καὶ κατέστρεψαν τοὺς ἐν αὐτοῖς καρποφόρους ἀγρούς. Τμήμα ἐδάφους ἐκτάσεως τριῶν ἕως τεσσάρων τετραγωνικῶν μιλίων, ὑψώθη εἰς σχῆμα κύστεως, περιστεφθὲν δι' ἐξ ἡφαιστειωδῶν κώνων, ὁ χθαρμαλώτερος τῶν ὁποίων ἦτο 300 ποδῶν καὶ ὁ ὑψηλότερος 1000, ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης. Ἐκρηξίς τοῦ αὐτοῦ ὄρους συνέβη ἐν ἔτει 1819 συνοδευομένη ὑπὸ σεισμοῦ, καὶ ἡ πόλις τοῦ Γουαναξουάτο, ἀπέχουσα 140 μίλια ἐκαλύφθη ὑπὸ τέφρας.

Ἡ ἐξήγησις τῶν θαυμασίων τούτων ἀντικειμένων

Ἡ Πριγκίπισσα ΘΥΡΑ.

προσθετά καὶ ἑκρηξίς γενομένη ἐν ἔτει 1845, λίαν καταστρεπτικὴ διὰ τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς. Ὑπάρχουσι καὶ διάφορα ἐνεργὰ ἡφαίσεια, ὡς ἤδη ἐσημειώσαμεν, ἐν ταῖς μεσημβριναῖς θάλασσαις, ἀλλ' ἐν γένει δὲν ὑπῆρξαν βλαβερά εἰς τὴν ἀνθρώπινον ζωὴν, διότι συνήθως ὑψοῦνται ἐν μέσῳ τοῦ Ὠκεανοῦ.

Τὸ Ζοροῦλλον ἐν Μεξικῷ ἐξερεύχθη ἐν ἔτει 1759. Φλόγες ἐξῆλθον ἀπὸ τὰς πεδιάδας τὰς περιστοιχι-

ἐν τῇ φύσει περιβάλλεται ὑπὸ πολλῆς σκοτίας. Τινὲς ἀποδίδουσι τὴν ἡφαιστειὸν ἐνέργειαν εἰς τὴν παρουσίαν ἀερίων ἐν τοῖς ὑπογείοις βάθεσι, τινὲς εἰς τὴν ἐνέργειαν πυρὸς καὶ τὴν παραγωγὴν ἀτμοῦ, τινὲς δὲ εἰς μαγνητικὴν δύναμιν ἀλλ' ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη πρέπει πολὺ ἔτι ν' ἀσχοληθῇ ἐπὶ τῆς σφαίρας ταύτης τῆς ἐρεῦνης.